

DISCIPEL

Magazine van Stichting Kimon

Onderwijs over
grenzen heen!

En Route:
Guinee-Bissau

Terugblik op
uitzending

Spelen, leren
en groeien

IN DIT NUMMER

MAGAZINE VAN STICHTING KIMON NR. 2

Voorwoord

Afscheid Hans Jansen

03

En route: Guinee-Bissau

Interview met Ria Hogendoorn

04

Oekraïne

Mijn jaren tussen de Roma-kinderen

08

Malawi

Spelen, leren en groeien

09

GUINEE-BISSAU

Veldbezoek Guinee-Bissau

10

Nieuws

Algemene nieuwsberichten

12

Medewerker aan het woord

Nederland

13

Column

Kinderstemmen

13

VACATURES BUITENLAND

Roemenië en Thailand

14

ONZE MISSIE

De liefde van Jezus Christus voor kinderen dringt ons om wereldwijd kinderen op te zoeken, hen een helpen-de hand te bieden en de goede boodschap van Gods Woord te brengen.

Nalatenschap en Stichting Kimon

Denkt u na over een erfstelling of legaat en zoekt u een passende bestemming? Stichting Kimon werkt vanuit de Bijbelse missie "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet" (Luk. 18:16). Deze boodschap delen de veldwerkers met kansarme kinderen en jongeren wereldwijd, ondersteund door hulpverlening en onderwijs. Elke nalatenschap geeft meerwaarde aan het leven van kansarme kinderen in Azië, Afrika of Europa.

Neem contact op via 085 04 07 610 of stuur een e-mail naar info@kimon.nl.

Colofon

Stichting Kimon is een interkerkelijke hulp/zendingsorganisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd. Dit periodiek wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting.

Productie Verloop, Alblasserdam - verloop.nl

Kantooradres Laan van Westenek 12, 7336 AZ Apeldoorn

Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn

Contact info@kimon.nl www.kimon.nl

Lezersadministratie

T 085 0407610 • E.lezers@kimon.nl

Giften kunt u overmaken op:

IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Adverteren info@kimon.nl

Presentaties/acties scholen en kerken

voorlichting@kimon.nl

Directeur Bram Nijveld

Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas, Damwoude, Ds. 't Hart, Zwarteboek, Ds. K. Hoefnagel, Meerkerk, Mr. J.J. Jacobse, Middelburg, Ds. J.T. Pronk, Grand Rapids, Dr. A.A. Teeuw, Ridderkerk, Ds. A.A.F. van de Weg, Apeldoorn.

Bestuursleden Hans Jansen - voorzitter, Carolien van Genderen - secretaris, Sijmon van de Berg - tweede voorzitter en penningmeester, Henk Jongeneel - bestuurslid, Soschanne Schurink - bestuurslid

Voor alle genoemde data in deze uitgave geldt: Zo de Heere wil en wij leven.

Algemeen Nut
Beoogende Instelling
ANBI

AFSCHEID

Zoals onze Meester Zacheüs apart neemt en onderwijst, zo gaat Hij ook met ons om. Prof. Feuerstein schreef: 'Laat me niet zoals ik ben.' Ik zie kinderen in Guinee-Bissau die, als onze veldwerkers hen niet ontdekken, op een matje in een hut liggen. We helpen ze misschien met leren lopen. De Bijbel gaat open: een nieuwe wereld voor deze kinderen met een achterstand. We accepteren niet dat ze passief worden bekeken; er wordt juist gewerkt aan hun talenten.

Straatkinderen in Zuid-Afrika of Madagaskar moeten we niet laten zoals ze zijn. Hun hart is onrustig, ze leven omringd door ellende, armoede, geweld en verslaving. Ik zag de 'lijmsnuiers' in Roemenië; we hebben gehuild in het kindertehuis. Is er niets meer te leren en onderwijzen? Als wij het Woord van de Koning spreken en deze kinderen vertellen van God, Die zegt: 'Laat de kinderen tot Mij komen', dan beantwoorden veldwerkers die roep. Zij zijn gegaan om Hem te dienen, de kinderen bij de hand te nemen en als gids met hen op te trekken.

Zijn wij levende richtingaanwijzers? In Malawi zag ik een gehandicapte jongen luisteren naar een Bijbelvertelling. Na een schouderklopje zocht hij oogcontact en glimlachte. Zonder woorden kwam hij dichtbij. Vrienden, er is veel werk in de wereld. Hij roept ons. Laten we in gehoorzaamheid Zijn weg gaan, in Oekraïne, Thailand en bij de Roma-kinderen.

De afgelopen jaren zag ik betrokkenheid, bewogenheid en enthousiasme van vele vrijwilligers, donateurs en kinderen. Er is gebeden voor Junior in Guinee-Bissau, die op zijn ziekbed zei: 'Ik wil gedoopt worden, ik wil bij de Heere Jezus horen.' Er is gebeden voor kinderen zonder ouders en voor kinderen in kindertehuizen. Wonderlijk om te zien hoe werkers worden ingezet om in dorpen van de HEERE te vertellen en praktisch te helpen.

De Heere zegene hen allen uit Sion. Ik dank u voor de jaren waarin we samen hebben mogen optrekken. Het was een grote vreugde. Na bijna 20 jaar neem ik afscheid. Onze roeping blijft staan: Gods medearbeiders.

Zijn Koninkrijk kome!

Hartelijke groet,
W.A.J. (Hans) Jansen

“

**Ik zal u onderwijzen
en u de weg wijzen;
Mijn oog zal op u zijn.”**

Psalm 32

Hans Jansen
Voorzitter Bestuur

”

Met Gods hulp kun
je meer doen dan je van
tevorens zelf bedenkt."

En Route: deel 12

Interview met Ria Hogendoorn

Ria Hogendoorn bereidt zich voor op haar uitzending naar Guinee-Bissau, waar ze gaat werken op project Jedidja. Op dit moment is Ria weer terug in Nederland, na een vrijwilligersperiode van anderhalf jaar in Afrika. Ze hoopt over enkele maanden als veldwerker uitgezonden te worden.

//

Ik wist niet hoe het zou verlopen"

Hoe begon jouw route naar Guinee-Bissau?

Ria: "Ik kreeg een vacature doorgestuurd voor een functie als onderwijsvrijwilliger in Guinee-Bissau, om kinderen van veldwerkers les te geven. Ik moet eerlijk zeggen: ik wist niet eens waar dat land lag. Ik werkte al lange tijd in het onderwijs in Nederland, en een jaar ertussenuit leek me een goed idee. En ik wilde meer gaan betekenen voor anderen dan alleen voor mezelf te werken. Ten diepste was mijn wens om meer mensen te kunnen bereiken voor Zijn Koninkrijk. De liefde die Hij voor mij getoond heeft wil ik graag door kunnen geven. Zo kwam ik in contact met Stichting Kimon."

Uiteindelijk ging je met een ander doel?

Ria: "We gingen in gesprek, en al snel bleek dat er juist op het project zelf veel hulp nodig was. De twee uitgezonden veldwerkers hadden hun handen vol. Ik kon daar hand- en spandiensten verrichten, maar moest daar wel goed over nadenken. Ik stemde in met een halfjaar vrijwilligerswerk. Eerst maar eens zien of dat zou lukken! Mijn gedachte

was: als Stichting Kimon zou zien dat ik echt iets kon bijdragen, dan wilde ik me daarna graag verder inzetten. Zelf had ik niet veel verwachting van wat ik zou kunnen betekenen. Ik kende de taal niet en wist niet wat me te wachten stond. Dat onbekende vond ik best lastig; eigenlijk ben ik meer van het 'oud en vertrouwd'. In een gesprek bevestigden Gerda en Marianne, de veldwerkers daar, dat ik me zeker nuttig kon maken. Dat raakte me. Ik hoorde en zag de nood, en ervoer dat het goed was om te gaan. Uiteindelijk was ik daar een half jaar en kon ik veel doen. Daardoor ben ik langer op het veld gebleven. In totaal anderhalf jaar. De gesprekken in de voorbereiding vond ik erg positief. Ik merkte dat we het echt samen deden. Het voelde niet zakelijk, maar oprecht bewogen met het project en de veldwerkers. Kimon zag dat Gerda en Marianne hulp nodig hadden, en zij zagen weer dat de kinderen hulp nodig hadden. Gaandeweg kreeg ik steeds meer de bevestiging dat ik echt iets mocht betekenen, ook al wist ik vooraf niet hoe dat eruit zou zien."

LEES MEER VAN RIA

Scan de QR code of ga naar
[www.hartvoorroma.nl/
blogs-en-nieuws/](http://www.hartvoorroma.nl/blogs-en-nieuws/)

Hoe was je aankomst in Afrika?

“Er was genoeg te doen! Ik kende de taal niet, maar kon meteen helpen in de keuken en met allerlei hand- en spandiensten. Al gauw werd ik op pad gestuurd met de motor om brood te halen of naar de markt te gaan. Dan moest ik me met handen en voeten zien te redden. Mijn doel was om de kinderen bijles te geven, en dat begon eigenlijk vrij snel. Na een paar maanden zaten er een aantal kinderen bij me op de veranda en gaf ik rekenles zonder boeken, maar met wat we lokaal hadden: cashewnoten. We maakten groepjes om de tafels te oefenen en rekenden door noten te geven en terug te nemen. Zo leerden de kinderen rekenen, want lesmateriaal was er nauwelijks. We gebruikten wat de natuur biedt. Op de compound hadden we nog houten kralen waarmee we konden oefenen. Pas later kon ik beginnen met leesles, toen ik de taal wat beter begreep.”

Wat leerde je daar als eerst?

“Ik begon met maken van lesmaterialen en meekijken in het lokaal. Al snel zag ik dat er geen lesmaterialen werden gebruikt. Kinderen die niet goed konden meekomen, zaten er gewoon bij en kregen geen extra hulp. Bij leesles las de hele klas elke dag dezelfde bladzijde, net zolang tot ze die uit hun hoofd kenden. Ze konden de woorden of letters

niet echt lezen, maar zegden de tekst op. Als ik een paar bladzijden omsloeg, konden ze het niet meer volgen. Vaak moesten meerdere kinderen samen uit één boekje lezen. Daarom ben ik begonnen met het maken van eenvoudige boekjes met letters en woorden in het Creools.

Elke twee maanden is er een kinderkamp, en daar hebben we de boekjes ook gebruikt. Tijdens zo'n kamp zagen de lokale medewerkers hoe ik les gaf. Dat vond ik belangrijk. Eén medewerker van Marianne ging later met me mee om te leren hoe hij zelf zo kon lesgeven. Dat was heel bijzonder: te zien hoe de lokale mensen merkten dat deze manier van lesgeven meer oplevert en dat ze er echt voor openstaan om te leren. De kinderen vonden het ook geweldig. Rekenen met cashewnoten of mango's vonden ze fantastisch! Leren met wat de natuur geeft...”

Wat maakte in Afrika veel indruk op jou?

“Wat me raakte, was dat veel kinderen echt aan hun lot werden overgelaten, op school en thuis. Ook gehandicapte kinderen werden vaak vergeten. Tijdens mijn bezoeken aan dorpen zag ik dat ze in huis lagen en dat er niets met hen werd gedaan. ‘Het is toch maar een gehandicapt kind,’ hoorde je dan. Samen met Gerda bezocht ik deze kinderen om de

GUINEE-BISSAU

Veel mensen in Guinee-Bissau hangen natuurgodsdiensten of de islam aan. Guinee-Bissau wordt tot de allerarmste landen ter wereld gerekend en er is veel analfabetisme. Verschillende gebieden staan regelmatig onder water door vloed. Het water kan via de vele rivieren tot 100 km landinwaarts komen. De economie is voor meer dan 85% afhankelijk van de export van cashewnoten.

lokale mensen te laten zien wat ze wél kunnen en hoe je met hen kunt omgaan. We wilden ouders en families ondersteunen, want het is heel moeilijk als een gehandicapt kind in het dorp wordt gezien als een boze geest. Dat brengt veel schaamte en verdriet met zich mee.

Ik was niet voor niets juf en wil kinderen iets leren en kansen geven. Als je dan ziet dat dat niet gebeurt, terwijl het wél kan, dan weet je: hier ligt nog zoveel werk."

//

Al snel zag ik dat er geen lesmaterialen werden gebruikt"

Evangelië delen in Nederland of in Afrika, wat is het verschil?

"In Afrika moeten we alles zelf bedenken," vertelt Ria. "Er is bijna geen lesmateriaal, dus je gebruikt wat je hebt. In Nederland kun je overleggen met collega's, maar hier moet je het alleen doen. Dat maakt je wel vindingrijk. We hadden alleen een kinderbijbel, die ik gebruikte om de kinderen te leren lezen. Daarnaast maakte ik zelf letterboekjes en ander materiaal. Eigenlijk is de kinderbijbel, en de Bijbel zelf, genoeg. Er worden ook SD-kaartjes verspreid met het Nieuwe Testament in de eigen taal. Ik merk een grote honger naar Gods Woord, ook bij de kinderen. Ze luisteren graag als ik verhalen voorlees."

Wil je terug naar Nederland?

"Ik zag hoeveel werk er te doen was. Dat maakte dat ik niet rustig naar Nederland kon teruggaan om daar kinderen les te geven die al veel onderwijzers en materialen hebben. Het klikte goed met de veldwerkers en zij vroegen of ik langer wilde blijven. Daar heb ik lang over nagedacht, want ik wist dat ik het vanuit mezelf niet kon. Je werk in Nederland opgeven, de luxe achter je laten en in Afrika gaan werken kan alleen als God je roept! Met de woorden uit Mattheüs: 'Volg mij!', werd het voor mij duidelijk dat dit mijn weg is.

Het was een tijd van veel gebed, maar ook van veel antwoorden. Toen durfde ik te zeggen dat ik alles wilde opgeven en me als veldwerker wilde laten voorbereiden. Daarbij merkte ik dat mensen in Nederland zich spontaan aanboden om mijn home-team te vormen. Het is niets voor mij om te vragen, maar mensen boden zich aan. De kerkenraad die meeleeft, positieve steun geven en vanuit Stichting Kimon een fijne voorbereiding die goed aansluit. Eigenlijk viel alles op zijn plek: ik kwam terug om me voor te bereiden, kreeg een baan op school voor die periode en ontmoette iemand die me Creools leerde. Deze dingen ervaar ik echt als bevestiging: Hij wijst de weg en zorgt. Dat verwondert me!"

En nu?

"We werken nu toe naar mijn uitzending. Het is moeilijk om in Nederland te zijn, terwijl ik uit ervaring weet hoeveel werk er in Guinee-Bissau ligt. Nu werk ik hier op een school, met alle materialen die je maar kunt wensen en allerlei onderwijzers. Ik besef dat er nu in Guinee-Bissau niemand is om de kinderen extra hulp te bieden. Toch heb ik de taallessen en de voorbereidingen hier hard nodig. De gesprekken, het uitwerken van een missie, het maken en realiseren van een begroting met mijn hometeam, het is allemaal belangrijk. Mijn hart ligt al in Guinee-Bissau en ik wil heel graag terug. Gelukkig hoop ik dat dat op korte termijn kan."

Welke boodschap heb je voor ons in Nederland?

"Kijk om naar je naaste! Ook in Nederland is dit heel belangrijk. Kijk hoe goed we het hier hebben in Nederland, vergeet dan niet om naar je naasten te kijken en iets daarin te betekenen. We hebben zoveel in materialen in school en gezondheidszorg. Je hoeft niet naar Guinee-Bissau om mensen te helpen, het kan ook in je eigen omgeving. Bovenal bidt voor deze kinderen, die zo veel duisternis meemaken. Bidt dat zij ook mogen horen van Jezus Het Licht die de schaduw kan verdrijven."

Mijn jaren tussen de Roma-kinderen

**Marije Meerkerk. Van 2015 tot 2024 werkzaam geweest in Oekraïne.
Een prachtige periode waarin God zegende.**

“Zou je niet het onderwijs in willen?” Die vraag kreeg ik vaak toen ik in Nederland werk zocht. Inmiddels werk ik alweer tien maanden in de gehandicaptenzorg. Het onderwijs in Nederland trekt me niet. Mijn ervaring in Oekraïne was zó anders dat ik zeker weet: dat past niet bij mij.

In Oekraïne werkte ik met Roma-kinderen, een volk dat totaal verschilt van het Nederlandse. Veel ouders zijn analfabeet en hechten weinig waarde aan onderwijs. Hun kinderen kwamen in groep 1 zonder enige basiskennis of vaardigheden. Geen puzzels, kleurboeken of scharen thuis – ze begonnen letterlijk vanaf nul. Elke les was nieuw: tellen, kleuren, vormen, knutselen, zingen en verhalen over Jezus. Alles ontdekten ze voor het eerst, met een enorme honger naar kennis.

Omdat alles nieuw was, moest ik elke les aanpassen aan hun niveau en leefwereld. Ik gebruikte ideeën van internet, maar vereenvoudigde die sterk. Ook bij de tieners was dat nodig. Nederlandse tieners houden spreekbeurten en lossen lastige sommen op; mijn leerlingen leerden wat $3 + 6$ is, of wat het verschil is tussen een meter en een centimeter. Ze ontdekten hoe het menselijk lichaam werkt, wat de maanden en seizoenen zijn, en oefenden met knippen en vouwen. Het verschil met Nederlandse jongeren verbaasde me telkens weer.

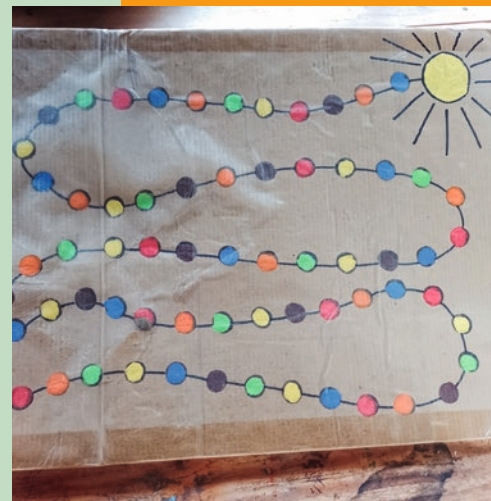
Toch waren ze op andere vlakken juist vroeg volwassen. Veel meisjes zorgden al vanaf hun achtste voor jongere broertjes en zusjes. Sommigen trouwden jong en werden snel moeder, vaak zonder enige kennis van het lichaam of zwangerschap. Ik herinner me een les over de groei van een baby in de buik. De meisjes luisterden ademloos toen ik uitlegde hoe een kindje zich ontwikkelt. De meisjes luisterden ademloos toen ik uitlegde hoe een kindje zich ontwikkelt. Een leerling, haar zus (16 jaar) was zwanger van haar tweede kind, vroeg verbaasd: “Is het niet altijd al een kindje zoals het eruit komt?” Zulke momenten lieten me zien hoe groot hun onwetendheid, maar ook hun leergierigheid was.

Mijn lessen ontstonden vaak uit hun vragen. Wat ze wilden weten, daar gaf ik de week erop les over. Juist dat maakte het werk zo bijzonder: leren wat echt betekenis had. Vooral de bijbellessen waren waardevol. De verhalen waren nieuw, de liederen zongen ze thuis verder.

Het mooiste aan mijn werk was de vrijheid om te geven wat de kinderen nodig hadden. Nu is er niemand meer die hen lesgeeft. Er groeien opnieuw kinderen op zonder onderwijs of kennis van God.

Wilt u bidden dat iemand naar hen toe wordt gezonden om hen te onderwijzen?

Spelen, leren en groeien

Het thema van dit nummer is **onderwijs over grenzen**. Onderwijs vormt onze kinderen, maar niet overal op dezelfde manier. Terwijl peuters en kleuters in Nederland dagelijks worden gestimuleerd met speelgoed, boekjes en speelhoeken, groeien kinderen in Malawi vaak op zonder deze prikkels. De verschillen in kansen hebben grote gevolgen voor hun hersenontwikkeling. Gelukkig kan het ook anders! Graag neem ik u mee in de verschillen tussen het kleuteronderwijs in Nederland en in Malawi, een land in Afrika waar Stichting Kimon actief is.

De kracht van vroege ontwikkeling

Onderwijs aan jonge kinderen is van onschatbare waarde. In de eerste levensjaren wordt de basis gelegd voor verdere ontwikkeling. De hersenen groeien vooral ná de geboorte; met zes jaar is 90% van deze ontwikkeling voltooid. De omgeving speelt hierbij een cruciale rol. In een rijke leeromgeving, waar kinderen kunnen zien, voelen en experimenteren, ontstaan veel verbindingen tussen hersencellen. Ontbreken die prikkels, dan verdwijnen ongebruikte verbindingen, met gevolgen voor taal, inzicht en logisch denken.

Nederland: rijk aan stimulans

Nederland groeien kinderen op met overvloedige materialen en prikkels. De box ligt vol speelgoed, later volgen prentenboeken, blokken en spelletjes. In de kleuterklas zijn speelhoeken vanzelfsprekend. Zo ontdekken kinderen spelenderwijs hoe de wereld werkt. Ze leren oorzaak en gevolg: een toren is stabiel met een groot blok onderaan dan met een klein blokje; een rond blokje past niet in een vierkant gat. Door te proberen en opnieuw te proberen, ontwikkelen ze logisch denken en creativiteit.

Malawi:

leren zonder materialen. In Malawi is dat anders. Baby's zitten vaak de eerste jaren op de rug van hun moeder en hebben weinig speelgoed of interactie. Op kleuterscholen ontbreken speelhoeken en ma-

terialen om te ontdekken. De dag bestaat uit zingen, dansen en het opdreunen van alfabet, cijfers en kleuren. De juf spreekt, de kinderen herhalen. Er is weinig ruimte om zelf te onderzoeken of verbanden te leggen, wat de hersenontwikkeling beperkt.

Mijn rol als trainer.

Door mijn trainingen ontstaan gelukkig veranderingen. De juffen leren dat spelen essentieel is voor leren. Scholen krijgen eenvoudige, vaak zelfgemaakte materialen: poppen, stokjes, doppen, hout en maiskolven. Van dozen maken we puzzels en bordspellen. Voor leren maakt het niet uit dat de materialen geïmproviseerd zijn.

Hoopvolle verandering.

De impact is zichtbaar. Steeds meer juffen ontdekken wat hun leerlingen nodig hebben om te groeien. Door spel, onderwijs en het Woord van God krijgen kinderen in Malawi uitzicht op een hoopvolle toekomst!

Bidt u mee dat dit werk vrucht mag dragen?

Gerrie Kasbergen
Veldwerker

Verkiezingstijd

VELDBEZOEK GUINEE-BISSAU

In november was het zover: Bram Nijveld, Hanneke van Leeuwen en haar dochter Tirza vertrokken op veldbezoek naar Guinee-Bissau. Tijdens deze reis maakten ze kennis met bijzondere mensen, indrukwekkende projecten en inspirerende verhalen uit het veld. Het was een reis vol mooie ontmoetingen, maar ook één die de noodzaak van het werk van Marianne en Gerda duidelijk liet zien. In dit artikel nemen we jullie graag mee langs enkele van de hoogtepunten van deze bijzondere ervaring.

VERKIEZINGSTIJD IN GUINEE-BISSAU: BEZOEK VAN DE PRESIDENTSKANDIDAAT

Hé, de Nederlandse vlag? Zien we dat nu goed? Jazeker — de rood-wit-blauwe driekleur wapperde in de hete Afrikaanse zon. De politieke kleur van de man die de vlag vasthield bleek uit zijn hoofddeksel, zo legde veldwerker Gerda ons uit: hij droeg een wollen rode muts met een pompon erop. Dit is het herkenningsteken van de aanhangers van de katholieke tegenkandidaat van de huidige (islamitische) president.

Op 23 november zijn de verkiezingen, dus op het moment van schrijven is de campagne in volle gang. Donderdag 13 november is het zover: Fernando Dias, de kandidaat vanuit de oppositie, komt op bezoek bij project Jedidja.

In plaats van het ontbijt wordt iedereen opgetrommeld om te helpen met de voorbereidingen — in

Afrika is het woord *planning* flexibel... of, zoals men hier zegt: *maak je planning met een potlood*. Snel wordt er opgeruimd, gehandicapte kinderen stromen het terrein op. Marianne neemt nog kort haar speech door, waarin het belang van het werk voor gehandicapte kinderen centraal staat. Samen wordt gebeden voor een gezegende ontmoeting. Tot op het moment van schrijven moet hij nog steeds komen...de laatste berichten zijn dat hij waarschijnlijk morgen komt. We hopen dat Marianne en Gerda alsnog de kans krijgen om hem rond te leiden op het terrein van Jedidja en hem meer te vertellen over het prachtige werk wat hier mag gebeuren.

VAN VERSTOTELING BIJ DE TOVERDOKTER NAAR VOLWAARDIG WERKNEMER

We ontmoeten **Clode**, een jongen van 18 met **cerebrale parese**. Hierdoor zijn zijn spieren slecht

Clode

Zendingen

Wat zij toen nog
niet wisten: God
had hun wegen al
gekruist."

ontwikkeld en praat hij moeilijk, maar cognitief functioneert hij uitstekend. Als tweejarig jongetje werd hij door zijn moeder te vondeling gelegd. In Guinee-Bissau gelooft men vaak dat een handicap wordt veroorzaakt door boze geesten, waardoor gehandicapte kinderen worden verstoten uit de gemeenschap — puur uit onbegrip.

Zijn opa bracht hem naar de plaatselijke *toverdokter*. Door een natuurgeneeskrachtige behandeling, gemixt met allerlei animistische rituelen, werd gehoopt op genezing.

Daar vonden Gerda en Marianne hem. Ze haalden hem weg uit die situatie en namen hem op in project Jedidja. Inmiddels werkt Clode in het kopieercentrum van het project en verdient hij zijn eigen salaris. Als we vragen naar zijn droom voor de toekomst, antwoordt hij:

"Ik zou graag een eigen project willen starten met andere gehandicapten om hen te helpen — want we zijn allemaal heel arm."

Wij spraken ook fysiotherapeut Tagmé hier over en hij zei, "kinderen met een beperking, daar hoef je niet bang voor te zijn".

Tagmé vertelt hoe belangrijk het is dat ouders en dorpsgenoten leren dat een beperking geen vloek is. Zijn werk als fysiotherapeut helpt niet alleen de kinderen fysiek vooruit, maar verandert ook het denken in de gemeenschap.

JONGE ZENDELINGEN AAN HET WERK

Het team van Marianne bestaat uit Biom, Elisua en Augustin. Samen bereiken zij zo'n 6000 kin-

deren in de zuidelijke provincies van Guinee-Bissau. Ze trainen de leerkrachten van de zondagsscholen en ondersteunen hen in hun geloofs- en kinderwerk. Het werk is zegenrijk, maar kent ook uitdagingen: veel goedgetrainde zondagsschoolleiders trekken naar de hoofdstad Bissau voor werk of studie. Ze keren niet terug naar hun dorpen, waar enkel landbouw is.

Een keer per jaar organiseert het team een training in Buba voor nieuwe en bestaande zondagsschoolleiders — drie dagen waarin 75 tot 150 deelnemers worden toegerust. Ze slapen in de lokale school en kerk.

Neem Augustin, 24 jaar oud, nog student in het laatste jaar van het voortgezet onderwijs. Al jaren droomde hij ervan deel uit te maken van het evangelisatieteam van het project. Hij zag echter veel obstakels: *Wie betaalt de reis? Ik heb geen matras, geen muskietennet...* Maar God voorzag door middel van oudere christenen die hem hielpen, zegt hij. Uit het kinderwerk in zijn geboortedorp is zelfs een kerk ontstaan.

Tegelijkertijd bad Marianne met haar team voor een nieuwe medewerker die zich voor langere tijd kon inzetten. Augustins naam kwam ter sprake. Wat zij toen nog niet wisten: God had hun wegen al gekruist. Inmiddels werkt Augustin al een jaar als zending bij het project — een levend bewijs van hoe geloof en volharding vrucht dragen.

Afscheid van Hans Jansen als bestuursvoorzitter

Na maar liefst 20 jaar als bestuurslid te hebben meegewerkt, neemt Hans Jansen afscheid als voorzitter van het bestuur van Stichting Kimon. Met hart en ziel heeft hij zich jarenlang ingezet voor het werk van Kimon. Zijn bezoeken aan de velden zijn onvergetelijke herinneringen geworden, die zowel ons als team als de veldwerkers wereldwijd diep hebben geraakt.

Hans heeft de vele vergaderingen, veranderingen en groei van de stichting van dichtbij meegemaakt en mede vormgegeven. Zijn betrokkenheid en toewijding zijn van onschatbare waarde geweest.

We willen Hans van harte bedanken voor zijn enorme inzet en trouw. Voor hem en zijn vrouw bidden we om Gods rijke zegen, kracht en nabijheid in alles wat de toekomst brengt.

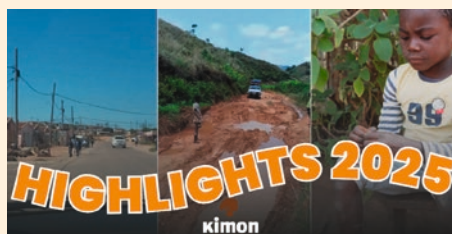
Verandering werkveld Malawi:

Hans en Gerrie Kasbergen zijn eind augustus tijdelijk teruggekeerd naar Nederland. Zij zullen het werk in Malawi in deeltijd voortzetten. Dit houdt in dat zij, zoals het er nu uit ziet, één keer per jaar voor langere tijd in Malawi zullen verblijven. Hierdoor kunnen alle projectmatige zaken doorlopen. Er zijn in de achterliggende jaren

voldoende lokale mensen getraind om deze werkwijze te handteren. Dit alles in wordt afgestemd in goed overleg met Stichting Kimon en alle betrokkenen. Voor Hans en Gerrie is er in Nederland inmiddels ook van alles te doen aan het onderhoud van hun huis en zij maken meer tijd voor hun kinderen en kleinkinderen.

Terugblik video 2025:

Ga mee op reis door 2025 met onze terugblikvideo

 YouTube

Ga mee langs de verschillende projecten, zie hoe het werk zich ontwikkelde het afgelopen jaar en hoor een hartverwarmende kerstgroet van de velden.

Rouw op project Oekraïne:

De beide kinderen waar Mirjam Marijs met veel liefde en passie voor zorgde zijn overleden. Prinsa overleed na een lang en heftig ziekbed. Zij mocht 8 jaar worden. Haar broer, Mikola, is een dag later onverwachts ook overleden. Hij was 9 jaar. Op 6 augustus zijn ze samen begraven in Oekraïne. Een groot verlies! Wij denken aan Mirjam in onze gebeden, dat God haar Trooster mag zijn.

Mirjam is na het begraven van de kinderen teruggekeerd naar Nederland. Zij neemt nu rust en bezint zich, samen met haar hometeam en Stichting Kimon, op haar toekomst.

Jolien Cazant
Veldwerkerbegeleider

Jolien Cazant werkt als veldwerker begeleider voor Stichting Kimon en zet zich in voor het welzijn van alle uitgezonden werkers wereldwijd.

Hart voor zending: Mijn ervaring met zendingswerk begon met drie maanden vrijwilligerswerk in een ziekenhuis in Igde, Nigeria. Al mijn leven lang ben ik betrokken geweest bij het werk in Gods Koninkrijk. De diepgewortelde overtuiging dat ieder mens geschapen is voor de eeuwigheid, en dat er alleen zaligheid is door Jezus Christus, heeft mij altijd gedreven om mij met hart en ziel in te zetten. Vooral in mijn baan op school was het mijn grootste verlangen om een bijdrage te leveren aan het geloof en de persoonlijke ontplooiing van jongeren.

Hoe kwam je bij Stichting Kimon? De advertentie in het RD trok meteen mijn aandacht. Precies die week was ik als bestuurslid van stichting 'In de Rechte Straat' onderweg langs verschillende evangelisatieposten in Zuid-Nederland. Het was bijzonder om zo dichtbij het mooie én het uitdagende werk van deze bevlogen mensen mee te mogen leven. Het lijkt me geweldig om mijn betrokkenheid en ideeën op zo'n manier in te zetten dat ik er mijn werk van kan maken.

Wat is jou wens voor de toekomst? Ik hoop met mijn interesse een luisterend oor te kunnen bieden aan de uitgezonden veldwerkers van Stichting Kimon. Zij leven in een andere wereld en krijgen veel moeilijkheden op hun pad. Vanuit Nederland hoop ik een kleine bijdrage te kunnen geven in de persoonlijke begeleiding en ondersteuning van de werkers.

Tip: Blijf op de hoogte van ons werk via onze socials.

Anneke Nijssink
Vrijwilliger

Kinderstemmen

Hij is behoorlijk stellig. Hij is geen voorstander van christelijk en reformatisch onderwijs. *'Wij moeten als christenen een lichtend licht zijn. Als onze kinderen op aparte scholen zitten, wordt dat moeilijk.'* Hoewel er een kern van waarheid in zijn verhaal zit, ben ik heel dankbaar dat onze kinderen naar een christelijke school mogen gaan, waar Gods Woord opengaat en waar iedere dag wordt gebeden en gezongen.

Juist op christelijke scholen is vaak veel aandacht is voor de nood van de naaste, dichtbij en ver weg. En op deze scholen mag ik regelmatig iets vertellen over het werk van Kimon, en zetten leerlingen en leerkrachten zich in om het werk van Kimon mogelijk te maken.

Deze middag mag ik op een school een presentatie geven over het werk in Guinee-Bissau. Ik mag vertellen hoe de Heere het kinderevangelisatiewerk zegent. Ik vertel ook over moeilijke, verdrietige dingen: over de armoede waarin mensen leven en over kinderen met een beperking die worden achtergesteld.

Aan oudere leerlingen vertel ik voorzichtig over de angst die de mensen hebben voor boze geesten en de invloed van toverdokters, die kinderen met een handicap vaak 'wegdoen' omdat het 'geen mens' zou zijn. Ik vertel ook over de jongerenkampen, over de timmerwerkplaats en over het bijenproject, waar nog niet zo lang geleden de eerste honing geoogst mocht worden. Het heeft toch iets dubbels. Aan de ene kant mag ik vertellen over het werk van God, dat doorgaat. Dat is mooi. Aan de andere kant moet ik vertellen over de nood die er is in landen als Guinee-Bissau, en dat is aangrijpend. Er is zoveel moeite, verdriet en donkerheid op deze aarde.

Ik eindig mijn presentatie met het verhaal van Junior, een jongen van ongeveer zestien jaar die een tumor in zijn rug heeft. Hij mocht Gods Woord horen en is tot geloof in de Heere Jezus gekomen. Toen de arts hem had verteld dat hij niet meer beter kon worden, vertelde hij dat hij nog één wens had: hij wilde zo graag gedoopt worden.

Als ik na afloop van de presentaties door de gang van de school loop, klinkt er een lied. Het ontroert me. Tweestemmig hoor ik de kinderen en de juf het refrein zingen: Daar zal ik mijn Heer ontmoeten, luist'ren naar Zijn liefdestem. Daar geen rouw meer en geen tranen, in het nieuw Jeruzalem.

Veel kinderen in Roemenië leven zonder hoop en zonder uitzicht.

VACATURE KINDERWERKER ROEMENIË

Heb jij een hart voor kinderen en voel jij je geroepen om hen in aanraking te brengen met het Evangelie? Dan is deze functie misschien iets voor jou!

Wat ga je doen?

Als kinderwerker ga je voor een periode van minimaal een jaar naar onze veldwerker Jantina Bucur in Roemenië om het kinder- en tienerwerk te ondersteunen. Je loopt met Jantina mee die al sinds 2009 uitgezonden is.

Functie-eisen

- Je hebt een levende relatie met God;
- Je bent bereid de nodige trainingen te volgen ter voorbereiding;
- Je beschikt over een grote mate van zelfstandigheid en flexibiliteit;
- Je beheerst de Engelse taal en kunt je daarin goed redden;
- Je hebt een open blik op de wereld en kunt omgaan met cultuurverschillen

Wat kun je van ons verwachten?

- Geestelijke en praktische ondersteuning tijdens de periode op het veld door Jantina.
- Een warme samenwerking.
- Begeleiding vanuit Stichting Kimon.

VACATURE KINDERWERKER THAILAND

Als kinderwerker ga je voor minimaal vier jaar naar Thailand om kerkplanters te ondersteunen bij kinderwerk. Je organiseert clubs, zondagsschool, vakantiebijbelweken en geeft Engelse les. Het eerste jaar volg je training, taal en cultuurlessen en ontdek je je werkplek. Wat ga je doen?

Functie-eisen

- Je hebt een levende relatie met God.
- Je hebt de CMLC van CEF (IKEG) gevolgd of bent bereid dit te doen.
- Je staat open voor verdere training en voorbereiding.
- Je bent zelfstandig in werk en privéleven.
- Je beheerst de Engelse taal goed.
- Je bent flexibel en staat open voor andere culturen.
- Je helpt met financiering van je uitzending.

Wat kun je van ons verwachten?

- Een uitzending samen met OMF.
- Begeleiding vanuit Kimon voor en tijdens je uitzending.
- Opleiding en begeleiding in het eerste jaar door Mark en Anne-Marie Bak.
- Inhoudelijke adviezen over kinderwerk.
- Huisvesting wordt voor je geregeld.
- Warm en betrokken team in Thailand.

Kijk op www.kimon.nl/vacatures voor de volledige vacature.

Neem contact met ons op! info@kimon.nl of 085-0407610

VACATURE VOORLICHTING (VRIJWILLIGERSFUNCTIE)

Stichting Kimon is op zoek naar enthousiaste vrijwilligers die zich wil inzetten voor voorlichting in Nederland. Wil jij je stem laten horen voor kinderen wereldwijd? Dit is jouw kans om direct bij te dragen aan ons werk! Geef presentaties op scholen of in kerken, of vergroot onze bekendheid tijdens een fair of markt.

Wat breng jij mee?

- Sterke communicatieve vaardigheden
- Zelfstandigheid en een proactieve werkhouding

Wat bieden wij?

- Een gezellige en inspirerende werkplek in Apeldoorn
- Flexibiliteit: de mogelijkheid om vanuit huis te werken
- Afwisselende werkzaamheden met impact
- Een vrijwilligersfunctie van ongeveer 4 uur per week
- Reiskostenvergoeding

Wil jij de verhalen van het veld vertellen in Nederland?

VACATURE ALGEMEEN BESTUURSLID STICHTING KIMON (VRIJWILLIGERSFUNCTIE)

Stichting Kimon zoekt een betrokken bestuurslid dat samen met andere bestuursleden de ontwikkeling van de stichting bewaakt en versterkt. Het bestuur is eindverantwoordelijk voor de stichting en treedt adviserend op richting directie, kantoor en veldwerkers.

Wat zoeken we in jou?

- Je onderschrijft de missie, visie en statuten van de stichting, bent betrokken bij zending en ontwikkelingssamenwerking, en bent belijdend lid van een reformatorische kerk.
- Je denkt analytisch, strategisch en oplossingsgericht vanuit een positief-kritische houding en communiceert verbindend met kantoor, veldwerkers en donateurs.
- Je hebt bij voorkeur bestuurlijke of leidinggevende ervaring en zet graag je kennis, vaardigheden en netwerk in voor de stichting.

Vanwege de huidige samenstelling van het bestuur is het een pré als je daarnaast één van de volgende elementen meebrengt: juridische kennis, geestelijk leiderschap en/of ervaring op het zendingsveld.

Wat ga je doen?

- Je neemt actief deel aan de bestuursvergaderingen (6-8 keer per jaar)
- Je geeft het beleid en de toekomst van de stichting mee vorm
- Je bent beschikbaar om vanuit jouw expertise het team op kantoor te adviseren
- De taakverdeling binnen het bestuur bepalen we in overleg. Op dit moment zijn de vaste taken van voorzitter, penningmeester en secretaris belegd, maar we staan open voor jouw voorkeuren.

Wat bieden wij?

Een bestuursfunctie bij stichting Kimon biedt je een leerzame betrokkenheid bij het werk dat onze veldwerkers wereldwijd doen. Dat doe je binnen een bestuur waarin een brede mix van ervaring en achtergronden vertegenwoordigd is, dat zich telkens weer verbonden weet door de liefde van Christus voor kinderen en jongeren wereldwijd.

Voor vragen of meer informatie gaan we graag met je in gesprek.
Je kunt contact opnemen met vicevoorzitter Sijmon van den Berg,
svandenberg@kimon.nl, 06-11752236.

EEN STERKE BASIS

betekent hoop
en toekomst voor
kinderen wereldwijd.

We groeiden van één land naar inmiddels tien landen,
waar we kinderen in nood helpen met hoop en toekomst
in Jezus' naam.

Om dit werk goed te blijven doen, vernieuwen we ons
kantoor en maken we onze werkruimte klaar voor de
toekomst. Zo kunnen we onze veldwerkers blijven
ondersteunen in hun roeping om het Evangelie te delen
en praktische hulp te bieden.

Helpt u mee bouwen aan een sterke basis,
zodat Gods werk wereldwijd kan doorgaan?

**SCAN DE
QR CODE**

of ga naar
kimon.nl/sterkebasis

